

[Arbejdsministeren]

række helt nye tilbud, som tidligere var forbeholdt dem under 25 år.

Vi har for øjeblikket et forslag til behandling i Folketinget om en mere smidig anvendelse af de tilskud, der bliver givet til disse projekter, en smidiggørelse, der gør det nemmere for kommunerne at overføre fra den ene type aktivitet til den anden type aktivitet uden alt for mange bureaukratiske forhindringer, sådan at man lokalt og effektivt kan tilpasse ordningerne til de lokale behov.

Jeg vil også godt nævne selve loven om arbejdsmarkedsuddannelser, som jo blev vedtaget i 1985 og trådte i kraft i 1986. Den lov giver mange nye muligheder, også for en hurtigere og mere målrettet tilpasning af den kvindelige del af arbejdsstyrkens kvalifikationer til de behov, virksomhederne har.

Så der er altså gennemført inden for de sidste par år og der ligger i Folketinget for øjeblikket en lang række lovgivningsinitiativer med det formål at sætte særligt ind for at nedbringe den kvindelige arbejdsløshed, samtidig med at vi generelt – fordi mænd jo også er menesker – nedbringer mændenes arbejdsløshed.

Hvis vi ser mere specifikt på det, der nok har været forespørgernes egentlige sag i dag, nemlig særforanstaltningerne, vil jeg godt, ligesom undervisningsministeren gjorde det inden for sit område, opregne en lang række initiativer, som er blevet startet inden for Arbejdsministeriets område.

Vi har i handlingsplanen for ligestilling, som blev lagt frem og diskuteret for nogle måneder siden, nævnt en del af dem, men vi er kommet videre. Mange af de aktiviteter, der dengang var på tænkestadiet, er nu i gang, de er nu gennemført. Mange af de aktiviteter, der dengang manglede bevillinger, har fået det i mellemtiden. Vi har forstærket indsatsen i forhold til det, der lå tidligere, fordi vi har viljen til at forstærke indsatsen inden for dette område.

Når vi gør det, har vi selvfølgelig en strategi. Vi har den strategi, at vi vil om- og opkvalificere kvinderne gennem uddannelse, specielt efteruddannelse. Vi vil gerne påvirke kvindernes uddannelses- og erhvervsvalg, sådan at det i højere grad retter sig mod de utraditionelle fagområder. Her kan Arbejdsformidlingen gøre en kæmpeindsats, og det vender jeg om et øjeblik tilbage til at den gør.

Men vi vil også gerne påvirke virksomhedernes måde at rekruttere på. Og så vil vi godt være med til at påvirke de lidt gammel-dags mandlige ansatte ude på virksomhederne, der ikke er så glade for at få ansat kvinder i de afdelinger, hvor mændene plejer at have dominans.

Meget af det, vi må gøre, er altså også holdningspåvirkning, og også i det lys er debatten i dag udmærket at have, fordi den kan bidrage til den holdningspåvirkning, som er en ganske væsentlig del, og hvor vi har brug for, at de store organisationer på arbejdsmarkedet spiller en aktiv og dominerende rolle.

Hvis jeg vender tilbage til Arbejdsformidlingen, er Folketinget bekendt med, at vi ud fra flaskehalsbevillingen lavede en væsentlig styrkelse af den særlige ligestillingsindsats i 1986. Vi skabte, førend SF havde forventet det, grundlag for at fordoble antallet af ligestillingskonsulenter, som var SFs forslag, men vi gjorde det lidt hurtigere; vi har derudover bevilget midler, der gør, at vi kan forøge antallet af udviklingsprojekter. Vi har intensiveret informationsindsatsen, vejledningsindsatsen og uddannelsesaktiviteterne i AFs regi.

Igen er det ikke kun et spørgsmål om ligestillingskonsulenternes arbejde. Det er et spørgsmål om, at vi igennem uddannelsesaktiviteter for samtlige 2.000 medarbejdere i AF gør dem opmærksom på dette store problem, gør det til en del af deres naturlige, daglige arbejdsdag, at de tænker i at nedbringe den alt for store kvindearbejdsløshed.

Vi har haft en lang række informations- og oplysningsaktiviteter over for arbejdsgivere, over for organisationer, over for vejledergrupper. Vi har lavet særlige informations- og vejledningsaktiviteter over for kvinder. Vi har haft gæstelærerfunktioner med sigte på kvinder i mandefag. Vi har lavet nye, længe-revarende uddannelsesforløb for ufaglærte kvinder. Vi har udarbejdet informations- og oplysningsmateriale. Vi har lavet undersøgelser om kvinders forhold på arbejdsmarkedet. Vi har lavet konferencer og lignende. Vi har deltaget i internationalt arbejde. Alt sammen med det formål, at arbejdsformidlingssystemet skal være så godt rustet som overhovedet muligt med henblik på indsatsen for at nedbringe arbejdsløsheden for mænd og kvinder, men især for kvinder, fordi det er for dem, det er det største problem.